

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna

APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor
un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit.

Abonamentele și inserțiile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Libertate și păcat

Dela Renaștere încoace, de când s'a uitat de Dumnezeu în organizarea societății omenești, au apărut o mulțime de utopii politice. S'a crezut că omenirea poate fi făcută, cu ajutorul unui sistem de organizare pur rațional, complet și repede fericită. Utopiile acestea au rămas o vreme visuri frumoase, insule de refugiu interior, literatură romantică pe marginea căreia sufletul se răsbuna cu inchiuirea și pentru o clipă, de toate năcazurile și greutățile vieții concrete. Dar dela un timp utopiile acestea, luate în serios, au început să turbure greu și sângeros viața omenească. A venit Revoluția franceză cu lozincile ei cari au adus și prin efectul lor firesc dar și prin patima cu care au voit aderenții lor să le impună, atâta suferință zadarnică între oameni; au venit revoluțiile marxiste cari zgudue din temelii ordinea socială și trezește, ca în prevestirile apocaliptice, fiara din om.

În toate aceste încercări de a fericii dintr'odată și deplin omenirea lipsește Dumnezeu. Și de aceea ele au tocmai efectul contrar: răvășesc ordinea interioară din om, ordinea exterioară socială, produc numai haos și nefericire. Rezultatul obținut printr'o lucrare grea, răbdurie, de mii de ani, al unei relative înobilării a omului, al supunerii fiarei din el sub frâna unei voințe orientate spre idealuri spirituale mai înalte, — e lichidat dintr'odată printr'o exaltare impudică și printr'o apologie sistematică, tocmai a apetițurilor și a pornirilor celor mai josnice din firea omenească.

Între cele două mari utopii cari au vrut să ferească pe om fără ajutorul lui Dumnezeu, să-l ferească printr'o satisfacere de ordin material, lumesc, egoist, între democrația radicală dela sfârșitul veacului 18-lea și bolșevismul actual, există, pe lângă toată înrudirea în ce privește orizontul de viață și o mare deosebire, o mare contradicție, care vădește, având în vedere că bolșevismul este o continuare a democrației, cât de subrede au fost unele dogme ale Revoluției franceze, odată ce astăzi sunt părăsite chiar de acest urmaș al ei, de comunism.

E vorba de libertate, de libertatea individuală, nu de cea națională, de libertatea individuală înțelesă în sens absolut, fără nici o limită, de acel *laissez faire, laissez passer* radical atât în ordinea economică, cât și în cea spirituală.

Comunismul a părăsit cu totul această dogmă, fiind cel mai mare dușman al libertății personale, anulând cu totul personalitatea în favorul masei, în favorul totului social.

Întrebarea firească ce se impune este: de ce a părăsit comunismul această dogmă, de ce e dușman de moarte al ei? De ce nu lasă firea

omenească să se manifeste în toată libertatea, sub inspirațiile ei naturale, dacă crede că omenirea merge în mod mecanic spre ordinea socială cea normală (în speță cea comunistă), dacă se înlătură numai jugul extern capitalist?

Fără îndoială că aici este o recunoaștere implicită a păcatului care influențează libertatea, fie și a păcatului înțeles altfel decât în creștinism. Se recunoaște că libertatea trebuie să fie îngrădită, că fericirea nu e o etapă automată în desvoltarea imanentă a omenirii, ci trebuie impusă de deasupra, în mod forțat, de câteva minți mai luminate.

Pentru noi această concluzie, la care au ajuns doctrinele cari vreau să ferească omenirea fără ajutorul lui Dumnezeu, este prețioasă. Prin ea se confirmă teza creștină că omul e o ființă defectuoasă sub raportul moral, iar libertatea trebuie astfel îngrădită și dirijată încât să se manifeste prin ea cât mai puțin din ceea ce-i rău și egoist în om, salvând o relativă ordine și dreptate în viața socială. O libertate deplină nu s'ar putea acorda indivizilor decât atunci când ar fi într'o stare morală perfectă, ca să nu folosească această libertate spre paguba bunei rânduieli sociale. Dar o concepție de viață care nu știa de Dumnezeu și care credea în atotputernicia rațiunii omenești, nu putea ști nici de păcatul din om. Iar comunismul, dacă îngradește azi libertatea individuală, o face în mod inconsecvent cu doctrina sa materialistă și nu e în stare să lupte cu ceea ce-i rău în manifestările libere ale omului decât cu forța, fiind condamnat astfel la un insucces cu grabnică scadență.

Creștinismul știe că libertatea poate fi și este întrebuințată de cele mai adeseori rău de om și de aceea trebuie puțin îngrădită, iar omul silit întrucâtva spre împlinirea datoriilor sale față de ordinea și propășirea obștească. Dar îngrădirea și sila aplicate unor indivizi din cari nu e desrădăcinat creștinismul, ci dimpotrivă promovat, sunt indulcite și făcute suportabile de conștiința că prin renunțările ce li se cer la libertate ei se fac mai buni, se înobilează cu firea și săvârșesc un lucru bineplăcut lui Dumnezeu, dobândind mântuirea cea veșnică a sufletului. Anumitele limitări ale libertății sunt luminate ca un mijloc pedagogic în serviciul unor ținte cari depășesc orizonturile strâmte și materiale ale lumii acesteia. Cu limitările legii, limitări în favorul ordinei sociale, în favorul unei organizări care singură e în stare să asigure un maximum de mulțumire și materială a tuturor, — merge paralel o educație a omului care îl întărește într'un sistem de virtuți ce-i fac ușoare limitările și sarcinile sociale.

Creștinismul, cu doctrina lui realistă despre om vede laturile variate

și ireductibile una la alta ale vieții; el știe că societatea nu poate fi condusă numai cu îndemnurile deduse din concepția panlibertaristă, dar nici numai cu sila derivată dintr'o concepție antropologică radical pesimistă, ci educația și îndemnul trebuie să înțelept împletite cu ordinul autoritar, așa cum conduce tatăl copiii. Dar creștinismul ajută statelor, în cari e păstrat în stimă, ca și mijloacele mai aspre ce le aplică pentru păstrarea ordinii și pentru progres să nu fie simțite ca tiranice și arbitrar și deci ca insuportabile de către supuși. Și cele mai grele jertfe de libertate și de altă natură ce se cer în anumite timpuri de către un stat supușilor săi, se fac ușoare când se justifică în lumina unui bine social la care Dumnezeu ne cere să colaborăm cu toții, fiind aceste binele aproapelui.

Păcatul, pe care numai creștinismul îl știe cât e de puternic în oa-

meni și cât de mult trebuie ținut seama de el în plâsmuirile ideologice pentru fericirea popoarelor și în organizarea statelor, nu-și găsește antidotul care să-l înmoaie ușor decât tot în creștinism, în principiile lui de educație și în harul lui dumnezeesc. Este o fatalitate pentru omenirea care trăește după coborârea lui Isus Hristos în mijlocul istoriei omenești: nu mai poate organiza durabil un stat și nu mai poate menține o minimă fericire pentru oameni în afară de Hristos. În zadar se svârcolesc utopiștii cei fără Hristos. Svârcolirile lor anti-hriste, pe lângă toată suferința ce-o aduc în viața omenească — și această suferință încă atestă neputința lor de a face ceva pozitiv pentru fericirea omenească — n'au durată, nu sunt încununate de succes. Ele toate ratează, fiind neputincioase, ca unele ce sunt pur omenești.

Dr. D. STĂNILOAE

Desvelirea festivă a bustului marelui dascăl Gheorghe Lazăr

În satul său de naștere, la Avrig, în județul Sibiu, s'a desvelit Duminecă, în 18 l. c., bustul redesteptătorului conștiinței naționale, al fostului mare dascăl de pe vremuri, Gheorghe Lazăr, căruia cu drept cuvânt i s'au înălțat semne de meritată recunoștință și în alte localități ale patriei mării.

Inițiativa și realizarea noului act de recunoștință, admirare și pietate, prin înălțarea acestui monument „arhidiaconului și doctorului Gheorghe Lazăr”, se datorește dlui revizor școlar al județului Sibiu, Ion Dragomir și învățătorii din județ. Bustul este opera iscusitului sculptor Medrea din București.

La solemnitatea desvelirii au participat numeroși intelectuali din Sibiu, Cluj și din alte localități, precum și mulți țărani din țara Oltului.

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae al Ardealului a săvârșit, înconjurat de un sobor de preoți, serviciul religios la mormântul lui Gheorghe Lazăr; răspunsurile le-a dat corul Învățătoresc, dirijat de dl inv. Tănase.

După serviciul religios, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit a sfințit bustul ridicat în piața comunală a frumosului sat de munte.

S'au rostit, la acest prilej, însuflețite cuvântări, aducându-se prinos de evlavioasă amintire vrednicului cărturar deschizător de drumuri nouă în cultura neamului românesc.

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae a spus, în reasumat, următoarele:

Scâlțați în lumina acestei frumoase zile cu soare, preamărim azi amintirea unui mare fiu al luminii, al culturii și al redesteptării naționale a neamului nostru românesc. Bărbatul al cărui chip turnat în bronz s'a așezat aci, în comuna lui de naștere, dar a cărui făptură măreață e adânc întipărită în inimile întregului no-

stru popor, bărbatul acesta providențial, a fost însuflețit în viața lui de o nestrămutată credință în Dumnezeu și în ordinea morală din lume, care face ca în cele din urmă să biruiască lumina, adevărul și dreptatea. Cu această credință a pornit Gheorghe Lazăr la luptă împotriva întunerecului, și făcându-se apostolul neînfricat al desrobirii neamului său prin cultură, a fost în același timp prorocul zilelor mari de azi.

Și mai avea el o credință, credința mare în sufletul neamului românesc și în posibilitățile lui de desvoltare.

El a simțit vibrând în sufletul lui toate dorurile și aspirațiile neamului său, ținut pe atunci în robie. Pentru el, acești munți, care se văd în preajma bustului, nu erau un zid despărțitor, ci un îndemn la sbor, în care s'a desprins de aci, a trecut Carpații și așezându-se în capitala țării, a deschis, la Sf. Sava, o mare vatră de lumină, de unde s'a răspândit dragostea de cultură națională pe tot cuprinsul țării românești.

Dascălii noștri de azi, ai neamului nostru desrobii, au făcut să se ridice acest chip în bronz, al marelui nostru dascăl de odinioară, care a fost Gheorghe Lazăr. Nu le-am putea da alt îndemn decât acela de a urma pe Gheorghă Lazăr, având și ei cele două credințe cari trebuie să însuflețească pe fiecare educator: credința în adevărul culturii naționale și credința în puterea de desvoltare a neamului românesc. În acest sens vom învinge și vom clădi cu glorie viitorul neamului. Așa să ne ajute Dumnezeu! Alte cuvântări au ținut:

Dl prefect N. Regman, în numele guvernului;

Dl inspector general al învățământului primar P. Petrescu, din partea dlui ministru Dr. C. Angelescu al instrucțiunii;

Dl general Cristea Vasilescu, reprezentând armata;

DI Dr. Gh. Preda, în numele Asociației culturale;

DI Nisipeanu, din partea Asociației generale a profesorilor secundari;

DI Toni, în numele dascălimii din toată țara;

DI profesor Mihai Popescu dela Colegiul național „Sf. Sava” din capitală;

DI profesor Napoleon Crețu, dela Colegiul profesorilor secundari din București;

DI Ion Dragomir, în numele comitetului de inițiativă, mulțumind celor ce au

contribuit la ridicarea acestui semn de veșnicire a amintirii lui Gheorghe Lazăr și celor ce cu dragoste au participat la serbătorire, — după care încredințează acest bust primăriei spre bună păstrare. Li răspunde primarul Avrighului, dl Ion Vlad, îndatorându-se a-l păstra cu sfințenie și venerație.

Defilarea tineretului, a carelor alegorice, o masă frățască, o expoziție de lucruri de mână și un concert au întregit programul sărbătorii.

Sfințirea pietrii fundamentale la biserica cea nouă din Orăștie

Duminecă în 18 Octomvrie 1936 credincioșii ortodocși români din Orăștie, — ba toți românii din acest oraș cu numeroasă populație străină, — au avut o zi de bucurie rară.

Pe vremuri, Orăștia era „cetate” săsească. Românii încunjurau ca o mare tot jurul ei, dar în oraș erau, veacuri întregi după venirea sașilor, primiți numai ca lucrători de pământ și seara trimiși acasă în satele lor... Cu timpul s'au oprit unii din ei ca servitori sașilor, apoi i-au îngăduit să se așeze, — pentru a le fi mai la îndemână, pe la marginile orașului, — afară din „cetate”. Dar și așa, românii sporiră încet-încet în oraș, și ajunseseră a avea o bisericuță modestă, și peste vreme chiar două biserice, la două margini ale orașului, — tot „extra muros”, în afară de zidurile „cetății”. Când veneau turcii în „vizită” ienicerească, până să străbată în cetate, pe aceștia, pe bieții „valahi” de afară, îi pârjoleau...

După unire, puterea Vienei dete una din cele două biserici uniților, și ortodocșii, rămași credincioși legii lor vechi, se treziră numai cu o biserică. Pe asta o mărîră, o îngrijă, o renoiră, — dar stând pe același loc departe de inima orașului, de „cetate”...

E biserica ortodoxă care o au și azi românii ortodocși din Orăștie, pe drumul ce duce din centrul orașului spre gară.

În centrul orașului strălucesc, până azi, numai cele două turnuri înalte și masive, cu glob de aur în vârf, ale sașilor și ungarilor reformați, — iar a 3-a biserică, tot „în oraș”, e cea a ungarilor romano-catolici, — în vreme ce, cele două biserici românești, una ortodoxă, destul de arătătoare și în stare bună, dar mult prea mică, — și cea unită, foarte umilită și sărăcăcioasă, chiar fără turn, — au rămas tot pe locurile lor departe de centru, ca două mărturii ale unor vremi ce le priveau

de sus și le țineau departe de centrul orașului, de „cetate”...

Cum să nu fi fost mare bucuria românilor, a tuturor, dar a ortodocșilor în deosebi, când în ziua de Duminecă 18 Oct. 1936, ei puseră piatra fundamentală unei biserici noi, care va întrece și prin mărime, și prin frumusețe, pe toate celelalte din oraș, — și anume în partea cea mai de fală a orașului, în piața mare „Regina Maria”.

Conducerea bisericii noastre din Sibiu, prin înalt Prea Sf. Mitropolit Nicolae, apreciind însemnătatea acestui act, care e piatră de hotar între trecutul umilit și viitorul biruitor și strălucitor, al românismului și ortodoxismului la Orăștie, — ne-a trimis pentru actul sfințirii și a așezării pietrii fundamentale, ca strălucită solie, pe Prea Sf. Arhiepiscop vicar al Mitropoliei Dr. Vasile Stan, însoțit de P. C. consilier arhiepiscopesc Tr. Scorobef și diaconul I. Circov.

Preasfințitul a slujit sfânta liturghie arhiepiscopă, încunjurat de-un sobor de 24 preoți, slujbă impunătoare și îndulcitoare a sufletelor, — la care răspunsurile le-a dat distinsul cor mixt dirijat de dl profesor Prația.

După sfânta liturghie, mulțimea de credincioși, foarte sporită prin numeroasele cete de credincioși răvărsați în oraș din acest prilej rar și fericit, de prin satele vecine, — a plecat în impunător convoi spre piață, pentru slujba sfințirii. În frunte praporii, apoi muzica militară și lungul convoi de elevi dela toate școlile din oraș, cu steagul lor, cercetașii și străjerii cu steagul lor, apoi corul bisericesc, urmat de frumosul convoi de preoți toți în ornate, conducând sărbătorește pe Preasfințitul Arhiepiscop, — după care urma: corpul ofițerilor cu dl comandant al regimentului Nicolae Rădulescu în frunte, având alături de dsa pe dl l.-colonel Madgearu, — în urma domniilor lor venind autoritățile: primăria, școlile, pretura, judecătoria, poliția, consilierii

silvic și agricol etc. Apoi consiliul parohial și nesfârșitul șir de popor, bărbați și femei, din loc și jur.

Preoții și corul, ca și reprezentanții autorităților și ai armatei, au stat pe locul noului Altar și pe jumătate din naia bisericii, pe podiul de scânduri ce le coperiau.

Preasfinția Sa a servit mișcătoarea slujbă a sfințirii apei și a untdelemnului, apoi a mers împrejur stropind fundamentele, după care așezându-se „Hrisovul” anume compus și scris și iscălit de trimișii sfintei Mitropolii pentru sfințire, de toți preoții slujitori, de capii autorităților și ai școlilor, de membrii consiliului parohial și ai episcopiei, ca și de numeroși credincioși câți au ajuns a subscrie, — s'a așezat într'un tub de sticlă, pus în alt tub de alamă și pe urmă în locul săpat pentru el în o piatră anume cioplită în atelierul harnicului nostru măestru de monumente Ștef, — apoi s'a cetit asupra pietrii ce cuprindea Hrisovul rugăciunile de sfințire, s'a coperit cavitatea cu o lespede de piatră și aceasta s'a stropit de Preasfințitul Arhiepiscop de 3 ori cu apă sfințită și s'a stropit în chip de cruce cu oleiu de lemn... S'a cetit la urmă, întreg clerul ingenunchind, rugăciunea de binecuvântare a Altarului și a bisericii peste tot.

P. C. consilier Tr. Scorobef a rostit apoi următoarea cuvântare:

Ne-am intrunit aici pentru actul solemn al sfințirii temelțiilor noului Sion din oraș. Suntem pătruși de o rară bucurie și de mari speranțe. Harnicii creștini din Orăștie s'au apucat de un lucru mare. O parohie mare începe un lucru mare, în condițiuni mari. Ceeace se lucrează aici, e ceeace neamul nostru lucrează de peste una mie de ani. Suntem un popor ziditor de biserici.

Prin sate și orașe, la șes și la munte, sunt presărate sfinte lăcașuri de închinare. Mulțimea lor constă din biserici modeste și smerite, icoane ale suferințelor și ale năpăstuirilor trecutului.

Dumnezeu însă n'a dispreguit această smerenie, căci prin ele s'a păstrat un suflet oțelit, care a secerat multe biruințe mari.

Nu pismuim pe cei ce au avut norocul să înalte biserici monumentale. Chiar în zilele noastre în multe părți dărmăm bisericile monumentale și le dau foc, în vreme ce noi mănâți de o răvnă sfântă înălțăm biserici imposante.

Ne mângăiem că poporul nostru continuă calea tradiției de a sluji lui Dumnezeu și de a-și iubi patria și neamul. Gândul de a ridica o nouă biserică ortodoxă în Orăștie nu s'a născut din senin. De mulți ani de zile se simțea trebuința unei noi biserici. Dar n'a sosit plinirea vremii.

Astfel că dacă s'ar fi apucat cei din Orăștie să-și zidească biserica înainte de război, ne îndoiim dacă ar fi putut să o zidească în mijlocul pieții orașului. Ne îndoiim dacă ar fi putut primi ajutoare din capitala României și meșteri de zidire de dincolo de Carpați și arhitecți cu stilul bisericilor celor mai frumoase ortodoxe.

De aceea putem considera acest lăcaș dumnezeesc ca un monument al libertății religioase și naționale și al stăpânirii depline pe aceste strămoșești meleaguri.

Biserica începută în Orăștie în piața orașului va însemna că toate manifestațiile vieții noastre le închinăm lui Dumnezeu. Când călătorii grăbiți — în zi și în noapte vor trece pe aici, vor găsi aici un splendid monument închinat realităților nevăzute și eterne și vor poposi aici pentru reculegere sufletescă.

În acest loc se vor întruni tineri și bătrâni, bărbați și femei, bogăți și săraci ca să aducă laude și mulțumire lui Dumnezeu și să realizeze frățietatea spirituală între toți fiii neamului, fără considerere la ocupație, clasă socială și deosebire de cultură. Această unitate sufletească e condiția țării, a propășirii și a bogăției harului ceresc printre noi.

Toate momentele însemnate din viața omenească sunt în legătură cu biserica, și dela acest altar, care se clădește ne vom împărtăși cu trupul și sângele Mântuitorului pentru dobândirea vieții veșnice.

Ce frumoasă și plină de semnificație e și alegerea hramului acestei noi biserici a arhanghelilor Mihail și Gavril.

În epoca noastră se dă o luptă cumplită între spiritualitate și între secularism. Pentru mulți nu există Dumnezeu, sau dacă există, multă lume trăește ca și când n'ar exista Dumnezeu. Suntem ca fiul cel pierdut, bântuiți de toate relele, pentru că ne-am depărtat de Dumnezeu. Omul, după o legendă medievală stă la mijloc între ingerii cari slujesc lui Dumnezeu și între diavolii, cari s'au răsvrătit în contra Lui. Fie ca hramul acestui nou lăcaș, care se construiește, să ne ajute a ne decide pentru slujirea lui Dumnezeu!

Sfinții arhangheli din ierarhia cerească sunt îndrumătorii oamenilor în lucrurile credinței și ale închinării, iar aceasta e suprema noastră chemare, ca neam și ca indivizi. Ingerii sunt păzitorii noștri și solii lui Dumnezeu pe calea destinului nostru. După exemplul lor să slujim lui Dumnezeu și să-L preamărim prin toate actele noastre de consacrare. Amin.

A fost stropită apoi cu apă sfințită lumea câtă a ajuns, toți îmbulzindu-se a

* FOIȘOARA *

„Hristos în școală”

Dumitru Călugăr: «Hristos în Școală» manualul catehetului ortodox pentru școala supraprimară. Vol II. Sibiu, 1936, Tiparul tipografiei arhidiecezane. Preț: Lei 220 (legat în pânză).

Părintele diacon Dumitru Călugăr este bine cunoscut în cercul preoților-catiheți făcând acestora un mare serviciu prin volumul prim al cărții sale „Hristos în Școală”. Atât volumul prim, cât și al doilea sunt fagure de miere în cari harnicul părinte ca o albină, ce nu cunoaște oboseală, a adunat miera credinței noastre religioase turnându-o în forme accesibile pentru mintea copilărească. Osteneala părintelui Călugăr nu a fost mică, dar în schimb a făcut un lucru de o importanță covârșitoare pentru reușita frumoasei opere de catehizare, începută și îndeplinită cu un surprinzător elan de preoțimea noastră, care a mai dovedit odată cu prisosință că la chemarea Bisericii sale este gata oricând să aducă jertfă cât de mare. N'a fost mică osteneala autorului, că, pe cât este de anevoioasă calea savantului care caută adevăruri noi,

tot atât de grea este și aceea a pedagogului care are chemarea grea să samene adevărul în sufletul fraged al generației tinere astfel ca să incolțească, să se desvualte și să aducă roade bogate. Este greu să aduni cunoștințe, dar, se poate convinge oricine că-i tot atât de greu, dacă nu chiar și mai anevoie, să împărtășești cunoștințele tale și altora.

În acest volum autorul dovedește că este un priceput sămănător al celor sfinte în sufletul copilăresc, pe care-l cunoaște foarte bine. Cartea cuprinde 71 lecții pentru cele trei clase supraprimare; V—VI—VII. Fiecare lecție este elaborată în întregime după principiile pedagogiei moderne, evitându-se cu deosebită luare aminte greșala condamnabilă a intelectualizării învățământului religios printr'o pricepută întregire a laturii intelectuale cu deșteptarea sentimentului religios-moral și cu inactivarea voinței creștinești. Cea mai bună dovadă în această privință ne servește în acest volum tratarea „Fericirilor” pentru clasa V-a. Acest material formează una dintre cele mai mari greutăți în expunerea învățării lui Isus. Greutatea o înlătură autorul aplicând și aici, ca în toate lecțiile sale, principiul psihologic, de a pune *materialul didactic în strânsă legătură cu viața elevilor*, de a coborâ pe Isus în mijlocul vieții de toate zilele. Acest principiu o fost și

este încă în mare măsură foarte străin în învățământul nostru religios, în urma căruia elevul rămâne cu impresia că în ora de religie a fost silit să învețe o mulțime de lucruri, pe cari nu le poate pune în nici o legătură cu viața. Iși poate inchipui oricine, cât de străine rămân de sufletul, de viața elevului cele nouă „Fericiri” memorizate în mod mecanic de frica unei note slabe sau chiar bătaie?

Cât de străin este acest principiu în învățământul nostru religios, rezultă și din faptul, că autorul se simte nevoit să-și justifice „îndrăzneala” de-a aplica acest principiu, în modul următor: „Sunt dator cu o lămurire în fața tuturor celor ce se vor folosi de lecțiile cari tind să lămurească înțelesul „Fericirilor”. Iat-o: Am avut totdeauna convingerea, că elevii din clasa V-a primară, nu pot fi pătruși de măreția ce ascund „Fericirile”, de li-le vom explica în mod exegetic. Lucrarea aceasta este rece și se adresează aproape exclusiv judecării. De aceea trebuie folosite exemple, istorioare morale, din cuprinsul cărora să deducem înțelesul adânc al cuvintelor Mântuitorului. Și încă ceva.

Pentru explicarea „Fericirilor” se găsesc mii de exemple în viața Sfinților. Cu toate acestea am folosit pilde din viața oamenilor de rând, istorioare anonime și adesea din viața copiilor. Numai pentru

tălmăcirea celor din urmă două „Fericiri” am luat exemple din viața sfinților. Căci e bine — chiar necesar — să aflu copiii, că nu numai sfinții au plinit cuvintele Domnului, ci că, în bună măsură le pot plini și oamenii de rând, adecă fiecare din noi. Iată ceeace nu trebuie să uităm în direcția practică a învățământului primar-religios”. (Pag. 49).

Aplicând acest principiu, autorul și-a asigurat succesul osteneții sale, pentru că s'a folosit de metoda celui mai mare pedagog al neamului omenească, s'a folosit de metoda lui Isus, care a învățat prin pilde luate din mijlocul vieții omenești, arătând că Împărăția cerurilor este în mijlocul oamenilor.

În toate lecțiile sale autorul aplică și un alt principiu pedagogic, care condiționează în mod esențial reușita catehizării, anume expunerea intuitivă, reclamată atât de mult de activitatea vie a fantaziei copilărești. Această fantazie vie are nevoie de hrană, care o formează materialul intuitiv. De aceea copilul vrea să intuiască, să vadă, să-și reprezinte, dacă voim să-l intereseze lecția. Autorul ține seamă de această credință a sufletului elevilor și în „tratarea” lecțiilor sale reușește să facă o intuiție clară, sugestivă și neuitată, prezentând materialul său într'o formă amănunțită și impresionantă. Ex.: „Încunjurat

Asociația Clerului «ANDREIU ȘAGUNA», Sibiu

Nr. 11—1936

Convocare

Potrivit articolului 10 din Statutele Asociației „Andrei Șaguna” a clerului ortodox român din Mitropolia Ardealului, Banatului, Crișanei și Maramurășului — având arhieriasca binecuvântare — convocăm al 15-lea congres anual al acestei asociații la Turda pe ziua de 3 Noemvrie 1936 cu următorul

PROGRAM :

1. Ora 9. Sfânta Liturghie, Chemarea Duhului sfânt și cu parastas pentru Mihai Vodă Viteazul în biserica catedrală. Predica: preot Ioan Goron din Cluj.
2. Deschiderea congresului prin președintele Asociației: Iconom stavrofor Dr. Gh. Ciuhandu, în sala prefecturii județului. Salutul reprezentanților autorităților și diferitelor societăți.
3. Ora 13. Masa comună.
4. Ora 15. În sala prefecturii conferința: «Ortodoxia și năcazurile ceasului de acum» (Secte, comunism, antirevizionism) referent: preot Teodor Ciuruș din Rusu Bărgăului.
5. „Importanța chemării preoțești” (Ev. Luca cap. 10) referent: preot Gheorghe Secaș, misionarul eparhial al Sibiului.
6. Raportul general despre activitatea Asociației în ultimul an.
7. Raportul casierului despre situația financiară a Asociației.
8. Eventuale propuneri (vor trebui anunțate biroului central al Asociației cu cel puțin 3 zile înainte de congres).

Pentru rețineri de locuințe preoții congresiști se vor adresa cel mai târziu până la 31 Octomvrie 1936 P. C. protopop Jovian Mureșan din Turda.

Membrii comitetului central se vor întruni în ședință în ajunul congresului (2 Noemvrie) ora 19. În aceeași zi la ora 20 se va ține o consfățuire intimă a membrilor Asociației.

Dni prezenți ai secțiilor sunt rugați a-și trimite cât mai neîntârziat biroului central rapoartele. (La adresa preot Ioan Banda, Roșia, județul Sibiu).

Icon. stavr. Dr. Gh. Ciuhandu
prezident.

Preot Ioan Banda
secretar general.

săruta sfânta cruce și mâna sfințitoare a Arhierelui.

A urmat o masă comună în sala dela românescul „Central”. Aci părintele Moța, în numele consiliului parohial, a mulțumit Preasfințitului pentru că a binevoit a osteni la acest praznic scump românilor ortodocși din acest oraș, ca și autorităților pentru participarea lor și preoților cari au alergat în număr așa de mare la bucuria noastră, a mulțumit corului, care și la această masă a înălțat buna dispoziție.

Di primar Ioan Branga a salutat în numele orașului pe Preasfințitul și solia venită dela Sibiu, mulțumindu-le pentru această înălțare a sărbătorii noastre.

Preasfințitul, răspunzând, a binecuvântat pe toți.

Dnul învățător-director Crețu a rostit frumoase cuvinte de bucurie, cu asemănări biblice.

Privitor

Nr. 8821.

Comunicat

Onor. Consiliu central bisericesc ne înștiințează că se pregătește a doua ediție a Sf. Scripturi în traducerea Inalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicodem al Moldovei și Prea Cuc. preoți Gr. Pișculescu și V. Radu.

Din prima ediție se mai găsesc exemplare pentru parohii cu preț de Lei 400 — minus 10% reducere.

Parohiile cari doresc să aibă această ediție — să înștiințeze Consiliul arhiepiscopesc prin oficiile protopreșți în termen de 15 zile, trimițând costul la Oficiul casei arhiepiscopice și 25 lei porto poștal.

Consiliul Arhiepiscopesc

de pâlcul celor doisprezece ucenici, îmbrăcat în haine de călător sărac, desculț și cu capul descoperit, sprijinit câteodată într'un toiag nelustruit, fără pungă cu galbeni și fără traistă purtătoare de merinde, Mântuitorul Hristos colinda sat după sat, oraș după oraș. Socotea că fiecare om e chemat și trebuie să asculte cuvântul lui Dumnezeu. De aceea nu trecea pe lângă cineva, fără să-i împărțesească un cuvânt de învățătură, de mângâiere sau de îmbărbătare. Înțelepciunea Lui descoperea toate durerile și doririle sufletului, iar inima îi suspina pentru multele nenorociri și pentru întunericul din lume” (pag. 50).

Dascălul, care învață pe copii a vedea, va avea ochi plini de lumină în fața lui, că prin intuiție se naște interesul, care agerește și adâncește privirea, că ochiul intern intuiește și contemplează, că cu cât e privirea mai profundă, cu atât mai rodnică va fi cugetarea, și că în domeniul credinței o singură intuire puternică e în stare să schimbe cu desăvârșire viața sufletească a omului.

Dar dacă acordă importanța cuvenită intuiției, nu neglijează nici celelalte faze ale procesului psihologic de care trebuie să ținem seama, dacă voim, ca hrana sufletească împărțită să fie deplin asimilată și să devină productivă. Prin asociere, dar mai ales prin apreciere, știe să lege

adevărul nou de viața sufletească a elevului, un proces, care, din punct de vedere religios, are mai mare importanță decât o simplă operație cu reprezentări abstracte. Prin apreciere elevul primește adevărul nou în viața sa internă luând o atitudine personală față de el și din inimă înclină spre el. Bunurile religioase: Sf. Scriptură, Mântuitorul, credința, nădejdea, dragostea, precum și întărirea, înălțarea oferită de acestea unui suflet zdrobit, erau prea neglijate în învățământul religios intelectualist al trecutului. Printr-o apreciere potrivită va putea înțelege elevul, că în învățământul religios nu e vorba numai de cunoștințe și de legi bisericești, ci în rândul prim de satisfacerea cerințelor proprii vieții sufletești.

Ca încheiere autorul nu scapă din vedere în nici o lecție să caute o aplicare potrivită a adevărurilor împărțite. În toate lecțiile aplicarea, adică chemarea la fapte, rezultă în mod firesc, pentru că omul pătruns de adevărul divin se simte bine și așteaptă să fie chemat în slujba Lui.

Fie această carte un fervent ziditor al împărăției lui Isus în inimile fragede ale generației tinere, fie ea un far care să îndrepteze privirile însetate spre Isus și spre Evanghelia Lui ca spre cea mai scumpă comoară a vieții celei adevărate ajutând astfel la intronarea lui Hristos în școală.

Pr. Dr. N. Terchilă

Probleme-Recensii-Comentarii

Un comentariu grăbit. — Di prof. Nicolae Iorga a luat prilej dela o cuvântare a papei în favorul unirii Bisericilor pentru a arunca, cu înverșunarea grăbită ce-l caracterizează, vreo trei fraze lipsite de temelia gândului solid care ia în cum-până vrea laturile unei probleme atunci când toate să se pronunțe.

„Religia creștină, spune dl N. Iorga, de o așa de unică valoare morală, — tot restul fiind lucru de teologie — s'a lăsat încătușată de ierarhie și ierarhia, cu ambițiile ei firești, a rupt-o în bucăți ca să folosească noile dogme păgâne ale celei mai imunde cruzimi.

Oare sufletele creștine înseși, într'o imenză manifestare, n'ar putea birui împotriva ierarhilor?”

Nu ne trece prin gând să destrămăm părțile acestor verdicte fulgerate de mânia grabnică a dlui Iorga, pentru a arăta neadevărul unora din ele și ineficacitatea altora. Il rugăm numai să se gândească un moment, liniștit și calm, la chestiunile de religie, în speță de religie creștină, și va vedea că religiozitatea nu e un sentiment global și vag, ci-și are credințele ei precise la cari credinciosul ține cu prețul vieții. Și e bine așa, pentru că desbinarea și haosul ar fi neînchipuit de mare când n'ar exista o sumă de credințe asupra cărora convine nestrămutat o grupă cât mai numeroasă de credincioși, ci fiecare și-ar interpreta simțirea lui religioasă în modul cel mai individual.

Iar suma aceasta de credințe, de adevăruri (da, adevăruri pentru conștiința credinciosului) creștine s'a păstrat neschimbată în Biserica ortodoxă. Ierarhia bisericii ortodoxe n'are altă vină decât aceea că n'a primit înnoirile de credință ale ierarhului dela Roma, ci a păzit cu sfințenie învățăturile descoperite de Dumnezeu și cuprinse în Sf. Scriptură și Sf. Tradiție. N'a avut ambiția să pună ceva dela ea, sau dela alții lângă ceea ce-i dela Dumnezeu. N'a avut, cu alte cuvinte, nici o ambiție omenească.

Ceice au părăsit învățăturile dela Dumnezeu, să vină la ele. Aceasta e singura cale de unire. Unirea sub autoritatea lui Dumnezeu și din iubirea și respectul pentru descoperirile lui Dumnezeu. Aceasta e singura posibilă și psihologic, și dogmatic.

Altfel sufletele creștine de capul lor unde ar putea ajunge. Ele nu pot produce adevărul religios, ci-l pot lua la cunoștință, se pot supune lui, căci e dela Dumnezeu. Ne-ajunge democrația în stat; și sectele ne arată ce poate în religie.

Analiza scrierilor lui Clemente Alexandrinul (filosoful-moralistul-gnosticul)

(2) de Iosif E. Naghiu
student-teolog, Cluj

P. S. Sale episcopului Nicolae Colan

II

Problema cea mai importantă pe care și-o pune moralistul, e aceea a binelui suprem. Problema aceasta a preocupat și pe cugetătorii eleni. Pentru Cirenaici și Epicur, binele suprem și singurul bine suprem — e voluptatea. Hieronim Peripateticianul și Diodor văd binele suprem în ataraxia (liniște sufletească).

La Aristotel binele suprem e viața virtuoasă, la Cleante e viață în conformitate cu natura, la Diogene e o viață rațională, la Panetius e trăirea în conformitate cu cerințele, la Posidonius e viața contemplativă, la Herilus viața conformă științei, iar la Platon e asemănarea cu Dumnezeu. Soluția creștină se găsește la apostolul Pavel (Romani 6, 22). „Dar cum izbăviți fiind de păcat și robi făcându-vă lui Dumnezeu, aveți roada voastră în sfințenie, iar sfârșitul: viața veșnică”.

Din acest punct de vedere împarte istoria umanității în 2 perioade: 1. Ante Incarnationem; 2. Post Incarnationem.

Revista „Gândirea”, de sub conducerea neobosită și de nesfârșite resurse spirituale, a dlui Nichifor Crainic își continuă tot mai definitiv și mai adâncit lucrarea ei de elaborare a spiritualității românești.

În numărul de pe Octomvrie excelenta revistă continuă cu replica masivă la cartea «Românismul» a dlui profesor Rădulescu-Motru. Afirmării eronate a dlui Motru că între Românism și Ortodoxie nu poate exista o legătură specială, i se opune studiul de profundă viziune al dlui Nichifor Crainic și cel al Păr. D. Stăniloae.

Congresul clerului la Turda. — La congresul Asociației clerului „Andrei Șaguna”, ce se va ține la 3 Noemvrie la Turda, preoțimea noastră este poftită să participe în număr cât mai mare. Atât locul unde se ține congresul, cât și chestiunile ce se vor desbate așează acest eveniment într'o postură de atitudine în favorul a ceea ce-i specific românesc în viața noastră împletită din ortodoxie și năzuință spre împlinirea unei misiuni proprii neamului nostru. Pe Câmpia unde un dușman hain a frânt mișelește elanul Celui care ne recăstăgase drepturile de stăpâni peste pământul nostru, preoțimea se adună azi să alunge în lumea de sub pământ strigoii cari încep iarăși să se arete. Cu toții la Turda!

Sfeștanie la începerea cursurilor.

— Un memoriu, din partea Centrului studențesc, s'a trimis zilele acestea dlui ministru al instrucțiunii, dlor rectori ai universității din București și altor conducători de înalte școli din capitală. Memoriul studențesc cere ca la începerea cursurilor să se facă îndatinata sfeștanie religioasă.

Reținem, din acest inimos memoriu, următoarele pasagii:

Intr'o vreme în care tineretul altor țări se lasă cucerit de sisteme de gândire și acțiune ce se remarcă prin absența lui Dumnezeu, studențimea română a înțeles ca elanul ei către progresul cultural și științific să se realizeze sub supravegherea și garanția spirituală a credinței în Mântuitorul și Biserica Sa.

De 14 ani de zile cu toată cuviința cu care sânt îndatorați copiii față de părinții lor, ne-am îngăduit să vă rugăm să binevoiți a da ascultare unei vii dorințe a sufletului nostru: aceea de a începe, în fiecare an, activitatea noastră academică cu binecuvântarea bisericii.

Universitatea aparține neamului românesc, întemeiată și susținută de el și

Înainte de incarnarea Logosului, grecii trăiau după normele filosofiei lor, iar iudeii după legea lor. Din punct de vedere creștin ar urma ca aceștia să fie condamnați, dar într'u cât au trăit înainte de incarnare și deci n'au cunoscut creștinismul, vor fi condamnați numai în măsura în care s'au abătut dela legea respectivă (greacă, iudaică etc.).

În primele epoci creștine se discuta mult problema raportului dintre filosofia elenă (în special platonică) și creștinism. Tertulian era de părerea că Platon nu are nimic cu creștinismul. Atena n'are nimic cu Ierusalimul. Trebuie să părăsim pe Socrate și pe Platon spre a-l primi pe Hristos. Filosofia greacă e de origine diabolică, pe când creștinismul e de origine divină.

Clemente Alexandrinul apără filosofia elenă. Adversarii considerau filosofia de origine diabolică. Clemente Alexandrinul crede că „filosofia a fost dată mai ales grecilor, ca un Testament, care era particular al lor și care era pentru ei o scară spre filosofia lui Hristos, cu toate acestea filozofii greci refuză voluntar să primească adevărul, fie din slăbiciunea limbajului barbarilor, fie din frica de moarte, pe care legile civile o țin suspendată peste capetele credincioșilor”.

¹ Stromata 6, 8—67.

pentru el. Neamul nostru este creștin. Istoria lui e în bună parte istorie creștină. El vrea să trăiască și să moară creștin.

O universitate românească țără Dumnezeu e însuși satan călcând în picioare nestingherit sufletul creștin al neamului nostru.

Iată de ce ne îngăduim să vă aducem și anul acesta la cunoștință că studențimea e animală de duhul și speranța creștină, că ea dorește ca activitatea ei academică să se desfășoare în prezența lui Dumnezeu în universitate, că ea cere ca binecuvântarea și milostivenia Lui să fie invocate cu prilejul deschiderii cursurilor prin îndătinata sfeștanie religioasă.

Pr. N. V. Hodoroabă: Cuvântări ocazionale. 1936. Tip. „Opinia” Iași. Lei 32.

Păr. prof. dela Iași, N. V. Hodoroabă ne trimite un nou volum, de astă dată conținător de predici ținute la diferite servicii religioase cu înțeleptul și creștinescul scop de zidire sufletească a celor ce le ascultă.

În cuvântările sale, folositoare ori cărui credincios, autorul arată cum preotul misionar trebuie să utilizeze cuvântul biblic: „balsamul învățării lui Isus, care-i sfântă, relevantă și eternă”.

Cuvântările din cartea aceasta, care au fost rostite la: cununii, înmormântări, parastase, întruniri de promoții, deschidere de școale, congrese, inaugurări, sărbătoriri etc., — se disting prin duhul, dragostea și înțelegerea, de care autorul este însușit pentru o nobilă misiune.

Istorie religioase-morale pentru elevii clasei I-a primare. — (În atențiunea Părinților cateheți). Nu de mult mi-a căzut în mână un Abecedar, pentru elevii clasei I-a primară, tipărit pentru anul școlar în curs. Manualul, în partea primă conține elementele începutului cetirii și scrierii, în partea a doua lecțiunile cetitului mai înaintat.

Între lecțiunile din partea a doua am aflat și 5 piese de religie din viața Mântuitorului Isus Hristos, anume: *Nașterea, Botezul, Intrarea în Ierusalim, Patimile și moartea Mântuitorului și Invierea Domnului.*

Manualul vrea să servească pe Părinții catiheti cari propun religia din cărțile de cetire. Partea I-a a cărții, care conține o jumătate de lectură, e liberă de lecțiuni religioase. În partea a doua sunt luate din religie numai cele 5 lecțiuni. Urmarea e, că elevii din clasa I-a nu se împărtășesc de educație religioasă-morală corespunzătoare și în conformitate cu programa analitică, votată de Sf. Sinod, care prescrie până la 30 de lecțiuni.

Astfel sânt de părere, că sistemul de a preda religia din cărțile de cetire a elevilor, nu-și ajunge scopul.

În nex cu aceasta, trebuie să-mi îndrept atențiunea și asupra manualelor de religie destinate pentru clasa I-a.

Sânt manuale de cl. I-a, care nu-s compuse în consonanță cu programa analitică, lipsind din ele piese de frunte, b. o. Obiceiuri de Crăciun, despre post, mărturisire și împărtășire, înainte de Paști, despre Pască și a.

Convingerea mea, bazată pe proprie experiență, este că: manual de religie pentru cl. I-a se poate folosi ca lectură numai la timpul când ei știu ceti.

Astfel își are explicare procedura mea, că la cl. I-a am scris mai întâi manualul de lecțiuni practice pentru cateheți, fiind de importanță mai mare decât cel pentru elevi.

Susțin însă, că și manualul elevilor își are importanța sa. Încât pentru lecțiunile percurse dela începutul anului să se predea elevilor ca repetiție a lecțiilor predate pe care elevii le cunosc și le vor ceti cu ușurință. Lecțiunile copiilor să fie scrise conform principiilor metodice: povestirile să nu fie schematice și sumare, care sânt plictisitoare, ci amănunțite și pline de viață. Am ajuns astfel la hotărârea să scriu și manualul elevilor de cl. I-a, în conformitate cu manualul lecțiunilor practice pen-

tru catihet, acomodând textul istorioarei, rolului ce se cuvine elevului și conform principiilor metodice.

În acest chip ajungem să satisfacem și programei analitice, și principiului de a se da elevilor manualul de religie deodată cu însușirea artei cetitului.

Pr. Nicolae Crișmariu

Congresul dela Arad

Frăția Ortodoxă Română se întrunește în Congres general anual la Arad în zilele de 25 și 26 Octombrie 1936.

Vor participa, la acest congres, cei mai distinși conducători intelectuali români nu numai din partea locului, ci și din celelalte părți ale țării ardelenesti, în frunte în înalții ierarhi ai străbunei biserici ortodoxe.

În vederea sărbătorilor FOR-ului, P. S. Episcop Andrei al Aradului a luat măsuri, pentru ca lucrările de organizare a congresului să fie cât mai izbutite.

Aradul ortodox, credincios trecutului său, se pregătește astfel să facă o primire cât mai frățească oaspeților săi la praznicul zilei de 25 și 26 Octombrie a. c.

Nr. 8504—1936

Comunicare

Se aduce la cunoștință că erezii după Părintele Petru Lula din Bobalna, decedat la 22 Iunie 1936, în baza § 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc au primit dela Cassa arhidiecezană din Sibiu, în număr, fără nici o reținere, ajutorul de Lei 30.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc dela 16 Septembrie 1936.

Consiliul arhiepiscopesc

INFORMAȚIUNI

Serviciu public de salvare s'a înființat la Sibiu. Au fost aleși președinți de onoare: I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, Episcopul Glondys, Dr. I. Stoichița inspector general sanitar, Dr. Nicolae Regman prefectul județului, Dr. E. Piso primarul orașului; președinte activ dl Dr. O. Filipescu, vicepreședinți activi dnii: Dr. I. Sturza medicul șef al serviciului sanitar municipal și Dr. V. Weindel; secretar dl Dr. I. Cosma medicul șef al județului. Au mai fost aleși în comitetul de conducere 24 pe persoane. Lipsa unui serviciu de salvare s'a simțit de mult în orașul nostru.

Donațiune. Dna Virginia Știrbeșiu n. Pușcariu din Sighișoara donează pentru parohia ortodoxă română din Lupșa, protopopiatul Oltu, un potir nou de argint. Pentru această creștinească faptă i se aduc din partea noastră sincere mulțumiri. — p. Oficiul parohial: Pr. Ioan Iodoran.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă 25 și Luni 26 (Muc. Dimitrie) Octombrie 1936, va predica părintele protopop E. Cioran.

Ședință literară se ține Joi în 29 Octombrie o. la „Reuniunea meseriașilor români din Sibiu”, la ora 8 seara, în localul Reuniunii din strada Brukental Nr. 17. Conferențiar: dl prot. Em. Cioran, președintele Reuniunii, despre începutul meseriilor la români. Onor. public și membrii sânt rugați a participa. Comitetul.

Poșta redacțiunii

Pr. A. B. în B. S'a publicat, în acelaș subiect, alt articol, primit mai înainte.
Pr. D. B. în Cr. A sosit prea târziu. A se vedea numărul precedent.

AVIZ

Volumul al doilea din lucrarea: **Hristos în școală, de părintele D. Călugăr, a ieșit de sub tipar și se poate comanda prin Librăria arhidiecezană, în vederea cateheților în învățământul primar.**

Volumul al doilea cuprinde 498 pagini și costă Lei 220 exemplarul, la care se adaugă Lei 25 porto poștal.

Sibiu, 9 Septembrie 1936.

Consiliul arhiepiscopesc

Fabrica de clopote „Dituz” GHEORGHE DUMITRESCU

București I splaiul Unirei Nr. 87
Telefon 370—79

Furnizor al Curții Regale și al Sfinței Patriarhii

SUCURSALE: Cluj: Schieb & R. Piața Mihai Viteazul 40. — Rădăuți-Bucovina: Mihai G. Turcan. — Chișinău-Basarabia: D. F. Gara Stoianov. — Craiova: P. Andreescu Fii.

Execută și se găsește în depozitul sucursalelor **CLOPOTE** din material special garantând sunetul și durabilitatea pe timp de 50 ani

(16) 1—4

Nr. 257—1936.

(49) 2—3

Concurs

În temeiul Art. 7 din Regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiter și în conformitate cu ordinul Ven. Consiliu arhiepiscopesc din 2 Iulie a. c. Nr. 4804, se publică concurs pentru întregirea postului de protopresbiter al protopopiatului Geoagiului, cu sediul în Geoagiu-Suseni.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

I. Dela protopopiat:

1. Diurna dela Stat.
2. Locuință în natură, cu dependențe în stare bună.
3. Întregire de salar dela Fondul protopopesc Lei 6000 anul.

II. Dela parohie:

1. Salar dela Stat conf. coalei B.
2. Casă parohială cu 3 încăperi, în stare slabă.
3. Sesie parohială 3 jug. arabil, 1 jug. 223 st. p. grădină cu pomi, 3 jug. 986 st. p. pădure, 946 st. p. pășune.
4. Venitele stolăre uzitate în protopopiat.
5. Folosirea curții bisericii și a cimitirelor.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs, în termenul fixat, instruite cu toate documentele cerute prin concludul Congresului național-bisericesc Nr. 111 din anul 1888, în termen de 30 de zile dela întâia publicare în „Telegraful Român”, Venerabilului Consiliu Arhiepiscopesc în Sibiu.

Geoagiu, din ședința consiliului protopopesc, ținută la 23 Iulie 1936.

Pr. Inocențiu Tiruța m. p. adm. prot. președinte.

Nicolae Molot m. p. notar.

Nr. 8100—1936.

Aprobat,

Sibiu, din ședința plenară a Consiliului arhiepiscopesc, dela 3 Octombrie 1936.

Consiliul Arhiepiscopiei ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu.

Nr. 234—1936

(45) 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Cănelul de sus, protopopiatul Băița, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Întregirea de salar dela stat.
2. Sesiune parohială: 1 jug. 800 st. p. arător și pășune.
3. Folosirea cimitirului.
4. Stola obicinuită în parohie.
5. Un (1) stânjin lemne de foc în pădure.
6. Una ferdele de cucuruz de familie.

Casă parohială nu este.

Reflectanții la acest post vor înainta cererile de concurs, însoțite de

actele necesare, oficiului protopopesc Băița, în termenul prescriș, și vor anexa și autorizația P. Ven. Consiliu Arhiep. de a putea concura la această parohie. Cu încuviințarea oficiului protopopesc candidații se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a face cunoștință cu parohienii, a predica, eventual a servi.

Oficiul protopopesc ortodox român Băița în înțelegere cu consiliul parohial Băița, la 14 Septembrie 1936.

Dumitru Secărea protopop.

Nr. 855—1936.

(48) 3—3

Concurs

În temeiul Art. 7 din Regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiter și în conformitate cu ordinul Ven. Consiliu arhiepiscopesc din 14 Iulie a. c. Nr. 5496, se publică concurs pentru întregirea postului de protopresbiter al protopopiatului Făgărașului, cu sediul în Făgăraș.

Protopopul instituit conform legilor în vigoare va fi și parohul titular al parohiei I Făgăraș și va fi îndreptățit la următoarele beneficii:

1. Salarul dela Stat.
2. Diurnele protopopești dela Stat.
3. Venitele parohiale dela parohia I Făgăraș. Folosința sesiilor parohiale de 16 jugăre plus 2 jugăre din sesia capelei.
4. Cvarțir, luminat și încălzit în casa protopopiatului.
5. Venitele normate de legi și regulamente din protopopiat.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs, în termenul fixat, instruite cu toate documentele cerute prin concludul Congresului Național Bisericesc Nr. 111 din anul 1888, în termen de 30 de zile dela întâia publicare în „Telegraful Român”, Venerabilului Consiliu Arhiepiscopesc în Sibiu.

Făgăraș, din ședința consiliului protopopesc, ținută la 28 August 1936.

Preot Pavel Borzea m. p. adm. prot. președinte.

Gheorghe Dragoș m. p., director notar.

Nr. 7431—1936.

Aprobat,

Sibiu, din ședința plenară a Consiliului arhiepiscopesc, dela 3 Octom. 1936.

Consiliul Arhiepiscopiei ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu se poate procura:

Tămâie de prima calitate

1 Kg. Lei 80—

1/2 " " 42—

1/4 " " 24—

1/8 " " 12—

Smirnă de prima calitate

1 Kg. Lei 150—

1/2 " " 80—

1/4 " " 42—

1/8 " " 22—

AU APĂRUT:

Calendarul Bunului Creștin pe anul 1937

cu Șematism Lei 50—; fără Șematism Lei 12—

Calendarul „Oastea Domnului” pe anul 1937 Lei 12—

Calendarele au un cuprins foarte bogat și variat și sunt împodobite cu multe ilustrațiuni frumoase. Se pot comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. La comanda de peste 10 ex. se dă rabatul cuvenit. Pe lângă prețul Calendarelor să se mai adaugă încă Lei 20 pt. porto postal